

# Onuncu Söz üzerine

## Ahmet Bey: “10. Söz’ün On Birinci Hakikatında belirtilen; insanın, mahlûkâtın tarz-ı tesbîhât ve ibâdetine müdâhalesi ne demektir?”

Bilindiği gibi Onuncu Söz, Haşr’e dairdir. Haşir; yediden yetmiş, kadın-erkek, beyaz-siyah, mü’min-kâfir ayırt etmeksizin bütün insanları çok yakından, tâ can damarından ilgilendiren bir Ebediyet badiresidir. En çetin hesap, en girift sorgulama, en ince muhasebe, en âdil muhakeme oradadır! Günahkârlar için rahmetten yana tercih kullanan şefaati-i Resûl (asm) oradadır! Allah’ın adaleti, hâkimiyeti, mağfireti ve merhameti orada kâmilten tecellî edecek; Peygamber Efendimiz’in (asm) şefaati—inşallah—orada vaki olacak; insanların ebediyet yolculuklarına nerede devam edecekleri â€“dünyevî amellerine göre—orada belli olacaktır.

Bu insan ne talihsizdir ki, böyle bir çetin muhakemenin vukuuna inanıp inanmamayı sadece “tartışmakla” bir ömür tüketiyor! Oysa aslında Kur’ân’a ve Kur’ân Peygamberine (asm) itimatsızlığın faturasını çok ağır ödüyor! Çünkü yarın, haşir hakikatine başını vurunca her şey geçmiş olacak. Hâlbuki Kur’ân ne kadar açık bir habercidir! Resûlullah (asm) ne kadar net bir uyarıcı ve müjdecidir!

Üstad Bedüzzaman Saîd Nursî Hazretleri, Haşrin meydana geleceğini iki kere iki dört eder derecede ispat ettiği ve Mahkeme-i Kübra için On İki basamaklı burhan gösterdiği Onuncu Söz’ü, yalnızca bir tek âyetin tefsiri olarak kaleme almıştır. Âyet, Rum Sûresi 50. âyetidir ve meâli şöyledir: “Şimdi bak Allah’ın rahmet eserlerine. Yeryüzünü ölümünün ardından nasıl diriltiyor? Bunu yapan, elbette ölüleri de öylece diriltecektir!” Âyet, ehl-i aklı, ehl-i fikri, ehl-i tefekkürü, ehl-i şuuru düşünmeye ve akıl yürütmeye dâvet ediyor. Her kışta ölen yeryüzü canlılarının, her baharda nasıl diriltildiğini ısrarla nazara veren Kur’ân âyeti, bunu yapan Kudret için insanları diriltmenin hiç de zor olmayacağını, insanların dirilmeye daha lââyık bulunduklarını kaydediyor.

Fakat görüyoruz ki, en çok akıllarına güvenen felsefeciler de dâhil ulema, ekseriyetle bu konuda akıl yürütmekten kaçınmışlar; haşrin bir nakil meselesi olduğu, aklın bu yolda yürüyemeyeceği ve sadece iman etmekle yetinilmesi gerektiği kanaatini belirtmişlerdir.<sup>1</sup> Halbuki Kur’ân, “Allah, ölüleri nasıl diriltiyor; rahmet eserlerine bir

bakınız!”<sup>2</sup> âyetiyle, öldükten sonraki dirilişi “anlamayı” akıldan istiyordu. Demek, “bu bir nakil meselesidir” diyerek “taklidî imana” razı olmak, Kur’ân’ın akıldan ve kalpten istediği şeyi anlamamak demektir!

İşte Risâle-i Nur, bin yıllık bir boşluğu doldurarak, Onuncu Söz’le Kur’ân’ın bu âyetine cevap vermekte; Öldükten Sonra Dirilmek, Haşir ve Mahkeme-i Kübra konularında Kur’ân’ın işaret ettiği veçhile, aklın ve kalbin de kavraması gereken ipuçları, deliller, burhanlar ve hakikatler olduğunu dünyaya ilân ve ispat etmektedir. Onuncu Söz; On İki Sûret ve On İki Hakikat ile dünyadan kabre, kabirden dirilişe, dirilişten Haşir Meydanına ve Mahkeme-i Kübra’ya, oradan da Cennet ve Cehenneme giden yolları akıl, mantık, idrak ve şuur sahiplerine çok net biçimde ispat etmektedir.

Bu ispattan sonra, Haşir Müellifi der ki: “Eğer, haşrin gelmesini, gelecek baharın gelmesi gibi, kat’î bir sûrette anlamak istersen; haşre dair ‘Onuncu Söz’ ile ‘Yirmi Dokuzuncu Söz’e dikkat ile bak; gör! Eğer baharın gelmesi gibi inanmaz isen, gel parmağını gözüme sok!”<sup>3</sup> (Evet; bu söze biz de kefiliz!)

Onuncu Söz’ün On Birinci hakîkatı, “İnsaniyet bâb”ı ve “Hak” isminin cilvesidir. Her ismin ism-i azamlık mertebesine mazhar bir ulviyette yaratılan, yer ile gökler ve dağların yüklenmekten çekindiği Emanet-i Kübrâyı omuzuna alan, yeryüzündeki bütün bitkiler ve hayvanların düzen ve tanzimleri hakkında söz sahibi olan ve onların tesbîhat tarzlarına ve ibadetlerine müdahale eden, meleklerle tercih edilerek hilâfet rütbesini giyen insana, saadet-i ebediyenin verilmemesinin hiçbir şekilde kabil ve mümkün olmadığını<sup>4</sup> ispat ediyor. Burada geçen müdahale ile insanın, hilâfet rütbesi gereği, sair mahlûkat üzerindeki tasarruf yetkisi vurgulanmıştır. Yani ekseriyetle insan nerede isterse, bitki ve hayvan orada sergisini açmakta, orada zikrine devam etmektedir. Bu söz ile insanın, bitki ve hayvan üzerinde zarar verici olmamak kaydı ve şartı ile tasarruf etme yetkisine sahip olduğu vurgulanmıştır.

### **Dipnotlar:**

1- Sözler, s. 89.

2- Rûm Sûresi, 30/50

3- Sözler, s. 106. 4- Sözler, s. 83, 84.